

Mana-i Harfi

Mana ve harfin bu ahenkli birlikteliği aslında kainatın sırlarını içinde bulunduran muhteşem bir şifredir. Mana ve ruhun ne zaman başladığı belli olmayan tanışması belki beden ve ruhun tanıştığı anla aynıdır. Bedeni şekillerin eşya ile olan tanışıklığı için algılar oluştuğunda kainat kubbesi semavat, dünya kubbesi gökyüzünde yankılanan aks-i sadalar misali küçük kainat olan insanın kubbesi, beyin korteksinde de kavramların yankısı ve manaların oluşturduğu ihtizaz başlar. Daha doğduğu anda bir kısım manalar küçücük yavrunun beyin kubbeciğinde akseden sadalar halini almakta ve beden lisanıyla yankılanmaktadır.

Beyinde her bir mananın aksettiği merkezlere eşya algı organlarınca (göz, kulak, deri, dil) onun hazmedebileceği şekilde, elektrik sinyali lisanıyla sunulmaktadır. Bu sinyaller nihayetinde beyin Wernicke ve Broca denen merkezlerinde oluşturdukları ihtizazla manaya dönüşürler. Sonra akislerini bu merkezlerden gelen sinyallerin yüz kasları, dudaklar ve dilde oluşturduğu mükemmel ahenk içindeki hareketlerle konuşmaya dönüştürürler.

Mana her bir lisanında, havada, televizyon ve radyo antenlerinde, bilgisayar kablolarında, ekranlarda ve daha pek çok farklı halde farklı şekillere bürünür. Tarih boyunca insanların lisanlarında da farklı farklı şekiller almıştır. Konuşmak insanın mahlukat aleminde en farklı ve üstün özelliklerinden. Konuşmak; manaları seslerle şifrelemek, hissedilen ruhta ihtizazı oluşan manaları ruhtan ruha aktarma vesilesi. Afazi, Wernicke ve Broca adlı merkezlerin hasarı ile şifrelerin ulaşmasına rağmen bu merkezlerde ihtizaz oluşturmaması. Şahıs sağır değil sesler elektrik sinyallerine dönüştürülüp beyne iletiliyor ancak bir manaya karşılık gelecek titreşim yok.

Harfte gizemli bir tevazu, üstün bir feragat ve fedakârlık gözlenmekte. Harf kelime içinde o kelimenin ifade ettiği mana için var. Okuyucunun nazarında harf yok, ancak mana var. Okuyucu, harfin endamina, çizilmesindeki estetiğe, kıvrımlarının güzelliğine takılmaz. Harf, ifade ettiği mana için silinmiştir. Bu şekliyle harf gerçek görevini yapar. Çünkü o

mana için vardır. O'na perde olmaz.

Kitab-ı Kainatın eşya şeklindeki harfleri zerrat boyutunda titreşip tenteneli perdeler haline dönüşürken “güzel ve görünmek” eşya ve mahlukat şeklinde kendini ifade etmek isteyen Sani'in gizlenmesine yol açarsa eşya harflikten isme dönüşür. Oysa eşya Sani ifade için vardır. Güzellik mutlak olduğu için mukayyed nazarların idrakine ancak eşya şeklindeki harflerle ulaşıp bir mana kazanabilir.

Bir ihtizaz ise zerratin Kalem-i Kudrete uygun hareketlenmesi ve eşya ile ifade edilen harflere dönüşüm; kelimeler görüntüler, konuşmalarda ifade edilen manalar. Algıların bunlarla buluşması ruhun ihtizazına uygun elektrik akımlarına dönüşüm ve beyindeki korteks kubbesinde yankılanan mana ve titreşim. Baştaki titreşim ile sondaki titreşimin aynı frekansta buluşması olsa gerek, mananın harf gibi olması, eşyanın esmaya perde olmaması. Bunların buluşmaması aynı frekansta olamaması ise gerçek afazi.